

25 И ще положимъ рѣката мѸ на морето, и на рѣките десницата мѸ.

26 Той ще Ме призове: Отецъ ми си, Богъ мой, и камень на-спасеніето мое.

27 Азъ коистиннѸ ще го направимъ первенецъ (Мой), превышенъ надъ царовете земстїи.

28 Завсегда ще сохранимъ въ него милостыта Моя, и завѣто Мой (ще вѣде) вѣренъ съ него.

29 И ще направимъ да сѣществва сѣмето мѸ во вѣкъ, и престола мѸ както дните на-небото.

30 Ако да штаватъ сыновете мѸ законатъ Мой, и въ сѣдѣбыте Мои не ходятъ:

31 Ако престѣпатъ повелѣніата Мои, и не учѣватъ заповѣдите Мои:

32 Тогава ще посѣтимъ со жезлъ престѣплєніата имъ, и съ колѣзни беззаконїата имъ.

33 Милостыта Моя окаче не щемъ да вдигнемъ ш него, нито ще излѣжемъ върхъ истината Моя.

34 Не щемъ да престѣпимъ завѣтатъ Мой, нито ще са отречемъ ш онова, което излѣзна изъ устата Ми.

35 Еднашъ се заклехъ во сватыната Моя, (чѣ) не щемъ да излѣжемъ Давида.

36 Сѣмето мѸ ще сѣществва во вѣкъ, и престола мѸ каквото слънцето, предъ Мене:

37 Каквото лдната ще са подтвърди во вѣкъ, и свидѣтель вѣренъ на небото. Дїафалма.

38 Но Ты си (сега) отфърлилъ и възгнѣсилъ си се, разгнѣвалъ си се на помазанникатъ Твой.

39 Презрѣлъ си завѣтатъ на-раватъ Твой: шсквернилъ си вѣнецатъ мѸ (и фърлилъ си го) дори и до-землата.